

PATHFINDER

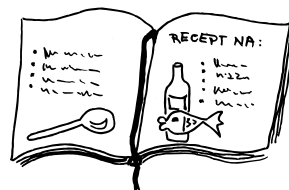
číslo 1. roku 2002

Ahojky všichni!

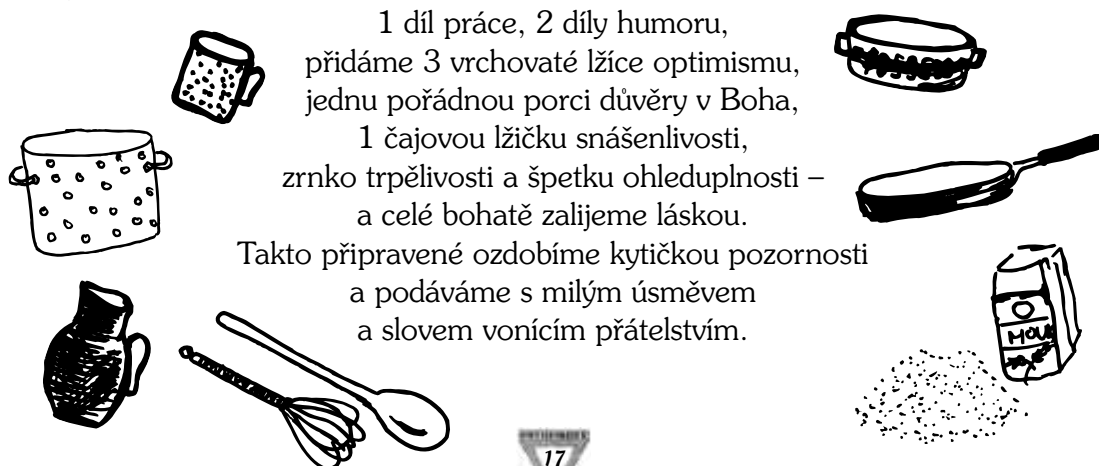
Právě jsme zavítali do nového roku a já věřím, že s úsměvem. Protože právě s úsměvem jde všechno lépe a na světě je potom i krásněji! Dáváte si na Nový rok také předsevzetí? No to je moc hezké, ale daří se vám je dodržovat? Tak to vás přímo obdivuji. Já si letos dávám jen jedno. Chtěla bych se řídit podle jednoho moc užitečného receptu. Našla jsem ho v babiččině staré kuchařce. Věřím, že i vám se bude někdy hodit a že se vám podle něj bude celý rok dařit.
Tak AHOJ a úsměvu zdar!

HEIDY

Vždy aktuální recept pro nový rok:

Nejprve si vezmeme 12 měsíců a pořádně je očistíme od všeho škarohlídství, puntičkářství a strachu. Potom každý měsíc rozkrájíme na 28, 30 nebo 31 dní, takže zásoba stačí na celý rok. Zvláštní péči musíme věnovat úpravě každého dne. Upravíme jej tak, že vezmeme:

1 díl práce, 2 díly humoru,
přidáme 3 vrchovaté lžice optimismu,
jednu pořádnou porci důvěry v Boha,
1 čajovou lžičku snášenlivosti,
zrnko trpělivosti a špetku ohleduplnosti –
a celé bohatě zalijeme láskou.

Takto připravené ozdobíme kytičkou pozornosti
a podáváme s milým úsměvem
a slovem vonícím přátelstvím.

VÍKEND JAKO Z POHÁDKY

Právě takový víkend jsme prožili od 9.-11. 2001 na chatě „Karolína“ v blízkosti Rtně v Podkrkonoší, abychom zavzpomínali na mezinárodní Camporee 2001 ve Friedensau.

Sjeli jsme se z různých koutů Čech a Moravy a přivezli s sebou i kamarády, kteří se letního setkání Pathfinderů nezúčastnili. Náš víkend začal v pátek večer vynikající večeří. Potkávali jsme známé tváře a vyprávěli si, co nového se nám za toho čtvrt roku přihodilo.

V sobotu jsme se zúčastnili veselé sobotní rozcvičky, kdy jsme si prověřili naši důvěru jeden v druhého, darovali si kousíček lásky a zahřáli se na příjemném ranním vzduchu. Mezitím pro nás Vikina s Dankou připravily hru v chatě. Veselé hledání písmenek nám připomnělo důležitou skutečnost: „MARANATHA – PÁN PŘÍCHÁZÍ“. Všichni účastníci získali hodnotné ceny.

Po obědě jsme se trošinku vyděsili ze hry, kterou pro nás vždy správně aktivní Dawy připravil. Po skončení jsme se shodli na skvělém zorganizování a dobré myšlence soutěže. Měli jsme za úkol projít několika stanovišti, kde byly ukryty verše z Bible, a najít zlatý poklad. Pomůckou nám byla Bible, mobil :), tužka a plánek trasy.

Z chaty jsme odcházeli s bojovnou náladou a myšlenkou vyhrát. Přestože se jeden z našich kamarádů ztratil, dopadlo vše dobře a jednotlivá družstva byla spokojena se svou odměnou. Příjemně zahřátí a navečeření jsme jako každý den usedli, abychom vyslechli krátké zamyšlení z Božího slova.

A pak již konečně nastal vytoužený bod večera. Asi půlhodinový sestřih – to nejlepší z Camporee – a promítání 50 nej... fotek. Zbylých 600 fotek jsme si mohli zakoupit na CD.

Znovu se nám podařilo prožít si perfektní týden ve Friedensau. Zasmáli jsme se prima šotům, zavzpomínali na zahraniční sousedy, připomněli si hlavní myšlenky z jednotlivých kázání či zážitky z pobouřkové evakuace.

Volné chvíle jsme si mohli zpříjemnit kulečnickem, ping-pongem, házením šipek nebo přemýšlením nad Scrabblem.

Tím bych také chtěla poděkovat všem organizátorům výletu, majitelům chaty, kuchařům a kuchařkám a správci chaty. Díky Vám všem, kteří jste přispěli k dobré náladě. Doufám, že se podobné setkání nekonalo naposledy.

MÍŠA HOLOŠOVÁ, ČESKÁ LÍPA

...setkání se všemi kamarády bylo opravdu veselé a nemohlo chybět ani chutné jídlo...

...měli jsme si o čem povídat, takže jsme se rozhodně nenudili...

...odpoledne jsme při toulkách přírodou...

...hráli biblickou hru v okolí, to bylo fajn, nakonec jsme všichni dorazili...

...a byli sladce odměněni...

...i když jsme byli unavení, vyčkali jsme až do večera a mohli si znovu připomenout při videozáznamu a fotkách chvíle z Camporee...

...a tak jsme vzpomínali a vzpomínali...

...no a spát jsme šli až k ránu, užívali jsme si posledních společných chvil...

...moc se nám domů nechtělo. Bylo to totiž super. Moc díky těm, kteří to tak skvěle vymysleli. Příště AHOJ!

*ZA VŠECHNY SPOKOJENÉ ÚČASTNÍKY
„REPORTÉRKA NA CESTÁCH“ BÁRA E. Z PŘÍBRAMÍ*

Jsi milovníkem sněhu a hor?
Pak si určitě nedej ujít
tradiční akci

VLOČIČKA 2002

Kde a kdy?

V Liberci 1.-3. 2. 2002

Co budeme dělat? V sobotu biblická soutěž, která nám pomůže připravit se na příští „Stežku písmáka“, a v neděli soutěžní sněhové hrátky. Více informací najdete ve „zvadlech“ zaslaných sborům.

KALENDÁŘ AKCÍ 2002

1.-3. 2.

VLOČIČKA Liberec

8.-10. 2.

Sněm OSKP Brno

26.-28. 4.

Rádcovský speciál

3.-5. 5.

ROBINZONÁDA

14.-16. 6.

Vůdcovský speciál

21.-28. 7.

UNIJNÍ CAMPOREE

Samopše

19. 9.

MÚZIČKA

22.-24. 11

Výroční setkání vedoucích

29. 11.-1. 12.

UNIJNÍ MÚZIČKA

ŽIVOTNÍ TOBOGAN

...máme za sebou pár příjemných dní volna, jakými jsou prázdniny. Tentokrát zimní nebo vánoční. Záleží, jak je kdo nazve. Někdo jste možná užili sněhu na horách, jiní zase na zimní akci vašeho oddílu a další třeba jenom doma s nejbližšími. No prostě, bylo to fajn, protože byla pohoda, legrace, volno a žádné starosti.

A teď zase ty šedivé dny školních povinností, do kterých se člověku ale vůbec nechce. Možná to u někoho došlo tak daleko, že prožíváte to, čemu někteří lidé říkají splín anebo prostě jenom „depka“.

Vzpomínám si, když jsem něco podobného prožíval po letní dovolené. Jistě si to umíte představit. Září, zima, déšť, vítr, plískanice, no a k tomu ty všední povinnosti. Prostě depka jak vyšitá. A pak jeden světlý okamžik. Moc dobře si pamatuji, jak jsem jednou v pátek šel s velkou netrpělivostí vyzvednout fotky z dovolené do minilabu. Tam jsem pospíchal. A když jsem měl sáček s fotkami v ruce, tak už jsem vůbec nespěchal. Kráčel jsem pozvolna a přitom jsem si vyzvednuté fotky prohlížel, vzpomínal, znovu jsem si vracel ty minulé prožitky a krásně jsem si je vychutnával. Vtom jsem se zastavil u několika fotek super dlouhého toboganu, na kterém jsme si celá rodina parádně užili. A taky jsem si vzpomněl

na pár kluků, kteří se pokoušeli po toboganu běhat v protisměru nahoru. A ono to vůbec nebylo jednoduché. Jednak kvůli dost silnému proudu vody, který jím tekł dolů (to proto, abyste dobře jeli dolů a nespálili si přitom zadek nebo břicho – pro ty, kdo na toboganu nejezdí), a taky proto, že celý povrch klouzačky je krásně hladký. Stál jsem tam a pozoroval jejich úsilí. Samozřejmě, že to bylo zakázané, no ale – vždyť to znáte. (Dozor nebyl vždycky ve střehu.) Někteří byli tak dobří, že těch více než 100 m vyběhli až nahoru. Ale jenom někteří.

No a když jsem si ty fotky prohlížel, tak mě napadlo, že život je vlastně moc podobný toboganu. Dolů sjedete hodně rychle, ale nahoru to jde velmi těžce nebo vůbec ne. To příjemné se prožívá tak nějak rychleji a pak je člověk najednou dole a nahoru to nejde a nejde!

On vlastně i celý náš život je takový pomalý sešup dolů, níž a ještě níž. A to díky hříchu a zlu, které jsou našim prokletím. Je tady ale jedna úžasná nabídka!

Ježíš jednou svým posluchačům řekl zvláštní věc:

„Já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všecky k sobě.“ (Jan 12, 32)

Sám moc dobře poznal, jaké to je prožívat smutek a splín. A taky věděl, že je daleko lehčí někoho stáhnout ze stolu dolů, než jej na něj vytáhnout.

Proto tak skvělá nabídka. No a protože je nahore, byl vyvýšen a podává svoji pomocnou ruku, aby nás povytáhl, záleží na každém z nás, jestli k němu natáhneme tu svou. A to nejen tehdy, když jsme úplně na dně.

Moc přeji všem čtenářům aby to vyzkoušeli. Já to zkusil a ono to funguje!!!

VÁŠ KAMARÁD PETR – PIP

VÝROČNÍ SEJITÍ VEDOUČÍCH tentokrát nově a svěžele

Každoročně se vedoucí Pathfinderů českého sdružení scházeli na „poradu“ a zhodnocení uplynulého roku v Praze. Letos tomu bylo ale jinak. Přemýšlet o společné práci s dětmi jsme mohli v krásném prostředí chaty KAROLÍNA ve Rtyni v Podkrkonoší. A že to byl víkend opravdu svěží – s kupou čerstvě napadaného sněhu. Společně jsme se zamýšleli nad Božím slovem, mohli jsme se podělit o své zážitky, ale i nesnáze, s kterými se potýkáme ve svých oddílech. Vytrvalost v logickém myšlení jsme si mohli procvičit v bojovce, ale hlavně jsme měli možnost načerpat novou energii a nápady do další práce. - j -

HALÓ, HALÓ,

všem Pathfinderům se na vědomost dává, že
21. - 28. července 2002
se v Samopších bude konat

UNIJNÍ CAMPOREE

Jsi-li ve věku od **9 do 15 let**, nepamenej se včas přihlásit, určitě to bude stát za to!

STEZKA PÍSMÁKŮ ANEB CO? PROČ? JAK? A KDE?

Stezka písmáků je soutěž v biblických znalostech pro děti, pořádaná Odborem duchovní výchovy Junáka a Klubem Pathfinder. V letošním roce se její druhé kolo konalo dne 17. 11. ve sboru církve Českobratrské evangelické v Praze-Nuslích. Sem přijeli ale jen ti, kteří uspěli v prvním korespondečním kole. V něm soutěžilo 307 dětí (v loňském 1. ročníku soutěže to bylo pouze 151 účastníků), z toho do druhého kola postoupilo 134 dětí. Soutěžní otázky byly vybrány z biblických knih: Genesis, Exodus, 4 evangelia a 3 epístoly Janovy. Měla jsem také možnost se zúčastnit, a to jako „nezávislý pozorovatel“. No a co jsem zjistila? Posuďte sami...

Proč jsi sem přijela, co tě k tomu motivovalo?

„Už minule se mi tady líbilo, dostali jsme krásný odznak a taky jsem se chtěla ty knihy z Bible pořádně naučit, abych věděla, co dřív lidé dělali; Bůh chtěl, abychom to věděli.“ Pavla z oddílu Kapři z Hronova
...ostatní kamarádi Pavlína – Iva, Zuzka, Leoš a Ondra, se se mnou ovšem také velmi rádi podělili o své zážitky. Zeptala jsem se jich:

Proč jste se chtěli z Bible něco naučit?

„Protože se nám to může hodit v životě a taky jsme chtěli vědět něco víc o Pánu Ježíši. Třeba Jan 3,16 – je dobré vědět, že nás má Bůh rád, a taky až přijde Pán Ježíš, lidé nebudou vědět, co se děje, ale my ano, protože jsme o tom četli v Bibli...“

Jirka, Ondra a Luboš ze Světýlek z Jihlavy si myslí, že: *„...děti by se měly učit z Bible, aby nedělaly nějaké špatné věci – a mají to do života!“*

A jaký příběh se vám v Bibli nejvíce líbí?

Jirka: *„Můj nejoblíbenější příběh je David a Jónatan, protože mám rád přátelství a rytíře.“*

Ondra: *„Mně se líbí nejvíc Jonáš, jak utíkal před Bohem, ale pak si to rozmyslel a stejně udělal to, co mu dal Bůh za úkol.“*

Luboš: *„Mně se líbí příběh o Noemovi, protože on věřil Bohu, i když se mu lidé smáli, a staral se o zvířátka.“*

Děkuji vám za rozhovor a držím palce při dalším „zkoumání“ Bible

J. M.

UKONČETE VÝSTUP A NÁSTUP, DVEŘE SE ZAVÍRAJÍ

Běžím spojovacím tunelem ve stanici metra „Florenc“. Není to žádný závod, do kterého bych se dobrovolně přihlásil, spěchám na vlak do Tábora, který jede za pár minut – a po něm více jak pět hodin nic. Musím stihnout soupravu metra na „céčku“, ta příští už... Vbíhám na eskalátor, z chování lidí jsem pochopil, že vozy již stojí ve stanici. To musím zvládnout. Sbíráám všechny síly a co nejrychleji do schodů. Pod vrcholem již slyším známá a nekompromisní slova z nadpisu tohoto povídání. Vbíhám na nástupiště, z kterého pomalu odjíždí můj vlak. Ještě jsem se ho stihl dotknout a pak už nenávratně mizí v tunelu a s ním i moje naděje. Je pozdě vyčítat si, že jsem nevyrazil dřív. Nezbyvá, než se s tím smířit a změnit své plány.

Nebyl to jediný vlak, který jsem kdy viděl mizet v tunelu. Navíc to, že ujel, mělo pro mě jen nepatrné důsledky oproti vlakům, které mají jméno. Nemám své vlastní děti, ale mám možnost být s dětmi často. Proto vím, že dřív nebo později přijde den, kdy všemi smysly uslyším tu větu z nadpisu. Nejednou jsem již běžel po eskalátorech vztahu s obavou, zda jsem vyběhl včas. Co když se již dveře zavřou? Co když budu jen bezmocným svědkem toho, jak nenávratně mizí v tunelu. V tu chvíli je již pozdě vyčítat si, že jsem eskalátor nepoužil dřív. To nebylo jen metro a pět hodin čekání, byl to: Michal, Petr, Eva, Verča, Lukáš... Kam vede jejich tunel? Teď už to neovlivním. Pomalu se šourám na Hlavní nádraží, vím, že příště... Příště ve vztahu s tvými dětmi, s dětmi okolo nás je právě teď. Nelze čekat až na poslední varovné hlášení, cena v takovém případě může být velmi vysoká. Máš jako rodič hodnotný čas na své děti? Uvědomuješ si jako vedoucí Pathfinderu svoji zodpovědnost a výzvu, která před tebou stojí? Nenech se zmást tím, že je dost času, pak už jde všechno moc rychle. Přeji vám, milí rodiče, úspěch a odvalu do nového roku s vašími dětmi. Přeji vám, vůdkyně a vůdcové oddílů Pathfinderu, abyste i v roce 2002 nacházeli cesty k srdcím dětí včas. Přeji každému nezažít prázdnotu nástupiště a poslední pohled za tím, na kom vám záleží.

DAWY

